

Nieuwsbrief 2023 met jaaroverzicht 2022

Himalayan Projects vzw

Leiselestraat 138, 8200 Sint-Michiels Belgium

☎ 00 32 (0)50 385704 📞 0488 380 277

Projectrekening Bic: BBRUBEBB – Iban: BE14 3800 1081 6783

Himalayanprojects@gmail.com – www.himalayanprojects.org

Namasté geachte donors, sponsors en sympathisanten,

2022: eindelijk een 'normaal' jaar of toch niet? De Corona-crisis lijkt weg te deemsteren of we krijgen opnieuw een pak tegenslagen met oorlog, gekke prijzen en dreigende tekorten die er eigenlijk niet zijn. Gevolg: er blijft een sfeer van angst hangen voor wat er zo nog allemaal op ons af komt? En in Nepal, hoe zit dat?

In die westerse sfeer moet je je dan telkens weer opladen om die andere delen van de wereld de traditionele problemen wat te verlichten. Die angst zorgt ook voor minder fondsen, minder aandacht voor de overgrote merendeel van deze Aardse bevolking die het altijd al een pak moeilijker heeft en zelfs over klimaatopwarming geen moeite tot begrip kan opbrengen, want ze leven doorgaans in overlevingsmodus. Trouwens ook hier zonet droogste winter ooit met alle stofvervuiling van dien. Niet-temin alle elektriciteit met waterkrachtcentrales opgewekt wordt zijn die nu 72% minder actief door gesmolten gletsjers. Hoe loopt dat af?

Gelukkig kunne de (schat-)rijken kunnen nu ook in Nepal een Tesla kopen en in de uitsluitend toeristische shops amper nog plastic zakken.

En, de Nepalese boer, die boert voort. Stuurt zijn kinderen naar goedkope onderbemande en onderbedeelde openbare scholen en stelt tand- en medische verzorging zo lang mogelijk uit. Daarom blijven wij, die kleine 4de pijlers broodnodig, om zoveel druppels hulp uit te delen als we kunnen. Om te helpen maar evengoed om hoop te bieden.

Kwaliteitsonderwijs blijft een hekel punt en daarom gaan we ook werken met andere ngo's om meer expertise in huis te halen, structureler en schaal vergrotend te werken. Met 'Nepali Children' uit Nederland en 'Jana Hitaishi' uit Suikhet kunnen we veel gericht werken en vooral doorwerken, ook als we alweer een hele tijd in België moeten zijn voor het papierwerk, stand- en schoolactiviteiten en de fondsen te zoeken.

Hierna volgt ons verslag wat we in ons 25ste ontwikkelingsjaar met uw steun verwezenlijkten. 'Rimpels in een oceaan van bergen'!

Met vriendelijke groeten van rapporteur Paul Vande Moortel, en Dr. Jan Dryhoel, samen het Bsure-team en nieuwe partners: Jolanda Bijl en Bodharaj Adhikari. Veel leesgenot!

Onder meer over: Eindelijk weer Medisch Kamp:

Computerklassen in 3 scholen:

Nieuwe partners:

Alsook weer vrijwilligers:

Eindelijk weer met ons Bsurre-team op pad!

De pandemie grotendeels onder controle konden we eindelijk weer eens op tournee in de bergen van de Himalaya met ons gratis medisch en dentaalkamp. Het deed deugd en vooral voor sommige patiënten die jaren verstoken bleven van degelijke en betaalbare medische zorgen.

Samen met onze verpleegsters **Sharmila Pun** en **Sasina Purja**

trokken we erop uit om voor een vijftal weken **6 dorpen** te bedienen en zo'n **1500 zieken** te helpen. Met onze pick-up die het weer zwaar te verduren, een 13-tal platte banden (waarvan 3 op 2 km) en een ontworpen vooraskoppeling, was het vooral eerder hotsen en botsen langs soms pas aangelegde wegen voor waterkrachtprojecten of zo smal want enkel op maat van lokale Indische jeeps. Een uitdaging, steeds opnieuw maar met Oh, zo mooie zichten en hartelijke ontmoetingen. Zo ontmoette ik een man die we in

2015 hielpen net na de aardbeving 200km verderop en die nu verhuisd was. Hij was ons niet vergeten en nog steeds heel dankbaar, ook al was ik hem vergeten. Hartversterkend eens de impact te voelen.

Na twee jaar geen activiteit was het moeilijk terug op gang te komen. Alle medicijnen waren vervallen en moesten opnieuw aangekocht. Onze leverancier liet heel wat steken vallen en moesten we soms in spoed nabij of van veraf medicijnen gaan kopen zoals bv. antibiotica voor volwassenen die we niet bij hadden.

Tijdens onze eerste halte regende het vier dagen non-stop met heel wat kapotte wegen tot gevolg. Onze volgende halte in het verre Mudi diende afgelast en moesten we onze ganse planning heruitwerken, iedereen verwittigen enz.... Aangezien we op voorhand in die dorpen plakaten aanbrenge met de data moesten die allemaal aangepast en met de festivals er tussenin was het spannen om alles weer op pootjes te krijgen. Het wordt wel allemaal zwaar voor een dokter dus we hopen echt dat we versterking krijgen. Een ware levenservaring, gegarandeerd!

Naar het einde toe viel een jongen uit Dana letterlijk de berg af en diende spoedhulp: zie inlas hieronder:

Onze oproep voor Noodhulp werd enthousiast beantwoord!

6 uur 's avonds en kom ik het team halen op om te ruimen en naar het hotel te brengen. Paniek in de zaal want net een jongen Shagun B.K. binnengebracht met zware hoofdletsels op zes plaatsen. Gebroken schouderblad en wellicht nog geneusde ribben en wat nog meer. Na dringende verzorging (foto links) om alle wonden toe te naaien en zijn schouder te stabiliseren organiseren we zijn dringend vervoer naar een hospitaal op vier uur rijden afstand, waar zij hem doorverwijzen naar een volgende, want drukke feestdagen en de meeste dokters op verlof!. Dus het openbaar hospitaal dan maar.

Die arme familie heeft geen fondsen dus schieten we die voor. Na een oproep via onze sociale media schieten heel wat mensen financieel ter hulp en kunnen we ook voor zijn nazorg zorgen. Maandenlange revalidatie en verschillende hospitaalbezoek (4 uur rijden en in Pokhara verblijven) later kunnen we gelukkig melden dat de jongen zeer snel verbeterd en niettegenstaande een gat in zijn schedel (zie inlas foto links) er wellicht geen schedeloperatie nodig is. Good news!

Met de overschot van de fondsen helpen we ook een terminale kankerpatient in Salangiri die dure westerse medicijnen behoeft: €20/md + hospitaalbezoeken.

Wij danken iedereen van harte voor deze extra inspanning om dit mede mogelijk te maken. Zonder jullie...

Verslag van onze eigen 'Moreels': Dr. Jan Dryhoel.

Eindelijk, na 2 jaar corona epidemie, vliegverbod, amper schoolacties, standwerk of benefits in Vlaanderens en ook geen medische kampen. Nu kunnen we de draad weer oppakken want veel dorpen die we noodgedwongen niet konden helpen staan nu te springen om ons te verwelkomen. En broodnodig zijn we!

Mijn kort relaas. De aanvragen zijn zo groot, dat we een overvol programma hadden met veel verplaatsingen om toch maar zoveel mogelijk steun te geven. Echter, in Nepal moet je steeds afwachten of alles wel vlot kan verlopen.

Na een dure en stresserende vlucht via Istanbul arriveer ik om 6 uur 's morgens in Kathmandu waar mijn chauffeur en voorzitter mij opwacht met de pick-up, om dan 12:30 uur naar Pokhara te rijden voor 200km (Paul was de dag ervoor ook 11:30 op weg naar Kathmandu). Intussen wordt ons programma al grondig gewijzigd wegens een moessonuitloper met tal van landsides en dus onderbroken wegen tot gevolg.

Na eindelijk een goede nachtrust in ons hoofdkwartier beginnen we met een grondige inspectie van het materiaal en aankoop van medicijnen. Na reparatie van de banden van onze jeep, kunnen we terug vertrekken. Arthunge, nabij Beni, is onze eerste halte en hebben we onze lokale verpleegsters, Sasina en Shamila er gelukkig weer bij.

Na 3 dagen keihard werken, vertrekken we naar Chimkola; 13km slechts, maar o wee, wat een weg. Weer veel perikelen met de wagen. De wegen zijn er de laatste jaren niet op verbeterd, en een grote voor asbreuk tot gevolg. Maar in Nepal geen probleem, een paar jeeps met dorpelingen arriveren en laden ons en de bagage over zodat we nog tijdig op onze standplaats komen.

Aangezien onze volgende dorpen niet bereikbaar zijn over de weg, zijn we terug aangewezen om naar Pokhara te rijden. Materiaal bijvullen, de auto wassen, en terug op weg via een route met talloze land slides naar Dana. Veel werk terug, verblijf in een deftig hotelletje (excl. Warm water!) om nog eens te douchen na een lange dag.

Het is hier in Dana dat we geconfronteerd werden met het ongeval van een 10-jarig knaapje, waarover uitvoerig gemaild werd, en waarvoor we dankbaar zijn dat onze oproep om steun massaal beantwoord werd.

Doba, Chitre, Salangiri: Allemaal gekende posten waar enorm veel werk te doen was. Meestal lange dagen maar met de hulp van twee toegewijde verpleegsters, die af en toe onder toezicht ook al eens een paar tanden verwijderen is het toch wel best te doen. Ook hier besloten we een terminaal patiënt nog dure maar levensverlengende medicijnen te geven.

Hoeveel patiënten we hebben geholpen speelt geen rol, maar de nood aan medische verzorging, vooral voor de oudere bevolking is groot. Het blijft steeds een lastige opgave, wie wel en wie niet, want wat te doen met een lange rij bewoners die we soms moeten teleurstellen wegens vertrek naar een volgend dorp. Zoals je kunt besluiten, versterking is wel noodzakelijk.

Met collega's kunnen we veel meer wachtende patiënten behandelen die soms van ver te voet komen. Daarom nog eens een oproep om ons zoveel mogelijk te steunen, zowel hier als in Nepal.

Groetjes, Dr. Jan, Bsure-Team

Computerklassen: drie scholen in één keer.

Doorgaans komen openbare scholen serieus achter op vlak van kwaliteitsonderwijs en uitrusting. Daarom steken wij een tandje bij om hier en daar wat aan de kar te sleuren om dit onevenwicht wat te verkleinen. Zo is er hier in Vlaanderen al zo veel discussie en pijnpunten. Nepal hiermee vergeleken komen decennia achter. Met toe-lagen van de **Stad Brugge** en de **World Magar Federation Belgium** konden we heel wat computers leveren.

De Shree Gauri Shankar Secondary school, Hyangja, Pokhara.

Voor zo'n 500 kinderen installeerden we een heuse computerklas met alles erop en eraan: 20 computers, projectors, meubels en stoelen tot en met de vinyl vloer om het stof te beheersen. We overhandigden dit alles bij 38 C° in de schaduw! A.u.b.

De Shree Jayanti Sec. school, Bhakimele, Beni (Myagdi).

Drie uur rijden naar Beni, de hoofdstad van Myagdi district en daarna 1 uur off-road op een smalle aarden weg 600 meter steil omhoog om ook hier een 20-tal computers en uitrusting te instal-leren. Na jarenlang geholpen te hebben deze nieuwe school op te bouwen kunnen we eindelijk inhoudelijk aan educatief kwaliteits-verbetering doen.

En zo, maken deze 'boerenkinderen' nu ook kennis met de 21ste eeuw zoals wij daar al een tijdje vanzelfsprekend mee geïnte-greerd zijn. We wensen hen veel 'educatief' genot!

De Shree Saraswati School, Ghusbang in het verre Rolpa.

Heel ver in het westen en diep de bergen in (8 uur per bus en dan nog 6 uur te voet) ligt een school tot de 2de graad middelbaar met 390 lln. Een arm en afgesloten gebied dus waar de kinderen hunkeren naar beter en modern onderwijs. Geen privéscholen hier want er valt geen geld te rapen. Iedereen leeft van overlevingslandbouw en laat dit nu hoog op onze doelstellingen lijst staan om ook hier te helpen.

Als eerste aanzet hebben we al 7 computers geleverd om alvast een start te geven aan de leraars om zichzelf in te werken in computer-onderwijs. Er is geen internet en de elektriciteit komt van een eigen generator op waterkracht van een klein riviertje maar het werkt. We hopen dit project volgend jaar verder uit te bouwen.

Daar we dit project pas enkele dagen voor onze terugkeer konden afronden heeft **Birman Ghartimagar**, lid van de **World Magar Federation Belgium** uit Leuven, de computers helemaal uit Kathmandu naar Pokhara gebracht en daarna ook naar zijn dorp (5 dagen heen en te-rug. We zijn hem daarom dankbaar om dit nog op tijd te klaren.

Gauri Shankar Sec. School.

Shree Jayanti Sec. School.

Shree Saraswati Sec. School.

Aansluitend ons doorlopend project in de Shree Ambika School in Suikhet.

Dit jaar waren we zeer actief in deze school: een sanitair gebouw openen, uit-zwaaien van een 1ste badge afgestudeerde studenten computer engineering. Nieuw tapijt leggen voor de kleuters, educatief materiaal leveren en ondersteuning van arme maar veelbelovende studenten.

Allereerst stellen we u de nieuwe sanitaire voorzieningen voor die we met een toelage van de Provincie West-Vlaanderen mochten bouwen.

Het proper houden is nog een probleem door het oneindig veel oplaai- end stof in het droog seizoen en modder in de moesson waarvoor we met zijn allen naar oplossingen zoeken want de grote speelplaats ligt aan een drukke weg.

Dit jaar betalen we de lening af van de schoolbus met een toelage van de Provincie West-Vlaanderen. Hierdoor is de school wel verdubbeld in aantal leerlingen (+750!) en is het alle hant aan dek om al deze kinderen even- waardig en kwaliteitsvol onderwijs aan te beiden.

De Corona-crisis heeft serieus in ons budget gehakt en nieuwe fondsen genereren met lokale acties, standwerk en workshops zat er in België amper in. Met steun van de Ge- meente Beernem konden we wel educatief materiaal geven.

Ook de tapijten in de kleuterklassen waren aan vervanging toe en deze keer opteerden we voor vinyl want beter te onderhouden. Het stof van de speelplaats is zo alomtegen- woordig dat het niet meer weg te stofzuigen is. Drie emmers gevuld!

In 2019 installeerden we een computerklas met steun van de Provincie West-Vlaanderen en de Nato Charity Bazaar. Dit jaar zwaaiden onze eerste lichting 3de graag computer- engineering af aan deze school. We hopen dat ze het nog ver brengen. Proficiat: Ankeeta, Susmeeta, Kabita & Sabina Adhikari, Sushma Karki, Khari Maya Bk, Sandesh Dahal, Chadani Nepali, Isha Rana & Sheeta Thapa Magar, Puja Nepali & Sujata Poudel.

Foto's: Net voor ons vertrek terug naar België werden we plechtig uitgenodigd op het jaarlijks Parents Day feest.

Voor de schoolprojecten en gesponsorde kinderen gaan we een partnership aan met de Nederlandse Nepali Children Stichting en de Nepalese lokale organisatie Jana Hitaishi Foundation die we hierna uitgebreid:

Een nieuwe samenwerking en nieuwe uitdagingen.

Reeds 25 jaar zijn we druk in de weer om structurele verbeteringen aan te brengen in de Himalaya.

New!

Na jaren er quasi alleen voor te staan met alle complicaties vanden zijn we er eindelijk in geslaagd een waardige en betrouwbare partner te vinden in het tot ontwikkeling brengen van onze visie en doelstellingen. Ook ervaringen, andere inzichten brengen vernieuwing en verhoogde resultaten met zich mee. Met de jarenlange hulp die we brengen en de meerderheid van onze Studiefonds budgetten naar toe gaan in de Shree Ambika school bleek daar net over een Nederlandse parallel te werken.

Na heel wat ontmoetingen en besprekingen kwam de goesting om samen te werken. In hun hostel voor geplaatste kinderen stuurden we een paar vrijwilligers en doneerden een hele koffer met educatief materiaal om onze synergie te bevestigen. We hopen op jarenlange positieve samenwerking. Er is niet alleen de Nederlandse stichting maar ook een lokale Nepalese ngo die trouwens ook onze lokale vertegenwoordiger wordt voor hoofdzakelijk onze school en gerlateerde projectwerking. We stellen ze even voor:

Stichting Nepali Children uit Nederland.

In 2016 werd deze stichting opgericht. Het bestuur vindt dat kinderen de toekomst van een land zijn en dat kinderen daardoor de basis zijn voor de ontwikkeling van een land. De toekomst van Nepal ligt in handen van jongeren. Zij vormen daarom de belangrijkste focus van deze stichting.

De doelstelling is om kansarme kinderen in Nepal de mogelijkheid te bieden om onderwijs en/of een studie te volgen in een veilige omgeving. Daarvoor werd ook een Nepalese partner organisatie opgericht:

De Nepalese lokale Jana Hitaishi Foundation verricht niet alleen alle activiteiten ten behoeve van kinderen in zijn Nepali Children Hostel in Suikhet op 16km van de middelgrote stad Pokhara. Niet alleen hun onderwijs met volledige studiebeurzen, maar net zo goed het inhoudelijke en praktisch ondersteunen van en hun gezin. Ze promoot bewustwordingsprocessen over voeding, hygiëne en tandenpoetsen...

Vanaf 2023 wil ze haar focus verleggen naar familie ondersteunende activiteiten zodat kinderen niet langer uit huis geplaatst hoeven te worden. Jana Hitaishi vindt het noodzakelijk om de doelen te bereiken passend bij de inzichten, gewoonten en waarden van de inwoners van Nepal. En, wil zo veel en goed mogelijk samen te werken met verwante instellingen die in hetzelfde land actief zijn.

De Nepali Children Stichting deelt ook deze visie en zal dit op alle mogelijke manieren ondersteunen en start daarenboven ook een samenwerking op met de Vlaamse Himalayan Projects vzw want zij zijn beide actief in het bergdorp Hemja/Suikhet. Beide organisaties ondersteunen daar de overheidsscholen. Al snel ontstond daardoor de vraag hoe we onze krachten kunnen bundelen en daardoor nog meer kunnen betekenen voor de kinderen in Hemja.. In Hemja zijn tal van gezinnen die om economische redenen uit de bergen naar hier verhuisd. Maar ook hier is het leven voor hen niet eenvoudig. Ze kunnen nauwelijks het hoofd boven water houden doordat ze veelal op dagloon basis werken en onregelmatig inkomsten hebben. Dit brengt veel zorgen en spanningen met zich mee en daardoor ontstaan er ook andere problemen zoals verslavingsproblematiek en geweld.

Nepali Children en Himalayan Projects willen samen structureel deze dysfunctionele gezinnen helpen. Hiervoor wordt een Family service opgezet. Gezinnen kunnen hiervan maximaal vijf jaar gebruik maken. Tijdens deze periode worden hen tal van vaardigheden geleerd, krijgen ze eventueel extra (job) trainingen en worden zij geholpen om werk te vinden. Ook bewustmaking en sensibilisering als kinder-, vrouwen- als mensenrechten komen aan bod, taboe's rond bv. menstruatie enzomeer.

Jolanda Bijl: drijvende kracht in Nepal.

Op een dag werd ik wakker na een intense droom. Ik droomde dat ik naar Nepal zou moeten afreizen. Waarom? Dat was volledig duister voor mij. Maar toen ik daar aankwam in 2015 werd het me snel duidelijk

De allereerste keer dat ik, Jolanda Bijl, in Nepal kwam, voelde ik me daar meteen thuis. Net zoals iedereen die dit land bezoekt, ervoer ik de gastvrijheid. De warmte, aandacht en hulp die deze mensen geven, zal ik nooit meer vergeten. De oprechtheid waarmee ze dit doen, kwam bij mij binnen in elke vezel van mijn lijf. Dit maakte bij mij het gevoel wakker dat ik veel vaker terug wil komen in dit zonovergoten land.

Maar hoe is dat te realiseren?!!

Het idee was snel geboren toen ik hierover met Nepali ging praten: veel Nepali zijn voor hun inkomsten afhankelijk van toeristen. Het plan om reizen te organiseren was daardoor al snel geboren. Ik wilde niet zo maar reizen organiseren, maar reizen met een bijzonder doel. Door in het land rond te trekken, werd mij al snel duidelijk wat dit doel zou moeten zijn: hulp aan kinderen die door economische omstandigheden geen onderwijs kunnen volgen.

Tijdens een van deze reizen ontmoette ik jonge kinderen die in de kleine berghutjes aan het werk waren. Hun vooruitzichten zijn om dit zware werk de rest van hun leven te blijven doen. Vanuit deze bewustwording is Nepali Children geboren: jonge kinderen die de potentie hebben om van alles voor het land te doen maar beperkt worden door de armoede verdienen een kans om een toekomst op te bouwen. Een kans die door hun situatie onmogelijk is. Sindsdien werk ik met hart en ziel in Nepal.

En onze nieuwe Nepalese verantwoordelijke: Bodharaj Adhikari.

Suikhet is het dorp waar Bodharaj werd geboren in 1985. Dit dorpje ligt 16 km ten noorden van Pokhara. Vanaf 17 jaar is Bodharaj gids en dit is ook hoe hij Jolanda in 2015 ontmoette. Sinds zijn schooltijd is Bodharaj betrokken bij maatschappelijke projecten. Zo was hij voorzitter van de lokale bibliotheek en deed hij vrijwilligerswerk in verschillende stichtingen. Zijn hart gaat uit naar maatschappelijk werk. In het bijzonder wil hij kinderen helpen die hulp werkelijk erg hard nodig hebben. Hij kwam tot de conclusie dat Nepali Children een goed platform is van waaruit hij kan werken om kinderen te helpen.

Ook merkte hij merkte dat Jolanda vanuit haar hart werkt en dat de opgestarte projecten succesvol zijn. Een ander voordeel voor Bodharaj is dat Nepali Children in Suikhet actief is. Hij weet als geen ander dat de daar wonende zelfvoorzienende boeren genoeg te eten hebben, maar dagelijks erg veel moeite hebben om de eindjes aan elkaar te knopen. Meestal is er te weinig geld om de kinderen naar school te laten gaan, gezondheidszorg of de aanschaf van de dingen die je dagelijks nodig hebt.

Bodharaj Adhikari is bestuurslid van Nepali Children. Hij heeft een groot netwerk in het werkgebied van Nepali Children en is in alle opzichten een belangrijke steunpilaar voor het ontplooiën van activiteiten. Hij is de oprichter van Nepali Children Hostel dat gefinancierd wordt door Nepali Children en is de voorzitter/oprichter van de Nepalese partner organisatie Jana Hitaishi.

Bodharaj heeft een fulltime job bij Nepali Children. Hij werkt ook als gids wanneer je via Jolanda een reis boekt, is betrokken bij alle projecten van Nepali Children en staat Jolanda met raad en daad bij. Vanaf 2023 is hij dus ook de Nepal schoolmanager voor Himalayan Projects vzw.

Ook na lange tijd weer: Vrijwilligers aan het werk in het onderwijs.

De corona voorbij kunnen gelukkig weer rekenen op een aantal vrijwilligers die ons contacteerden voor nuttig werk. En dat is er bij de vleet in de Himalaya. Hoog in de bergen of op de vlaktes: keuze te over. Hierbij hun verslag:

Annie & Nadine in het Nepali Children Hostel, Suikhet, Pokhara. Najaar 2022.

Himalayan Projects kwam op ons pad toen we op zoek waren naar een project in Nepal, waar we een maand vrijwilligerswerk zouden kunnen doen. Wij zijn lerares/logopediste op pensioen en tevoren waren we reeds in Kenia en in Peru.

Wij zochten een kleinschalig project waar we onze kennis en ervaring te nutte kunnen maken, wij willen dicht bij de mensen wonen en werken zodat we het land van binnenuit leren kennen en na de vier weken vrijwilligerswerk willen we ook nog het land gaan verkennen.

Aanvankelijk zouden we terecht kunnen in een van de scholen die door Himalayan Projects gesteund worden, toen dat in de praktijk wat moeilijk uitvoerbaar bleek kwam Paul met het voorstel om kennis te maken met Jolu (Jolanda Bijl) en met Bodharaj Adhikari van het Nepali Children Hostel.

De kennismaking in Rotterdam verliep prima; elk jaar komt Jolanda – een Nederlandse mevrouw – een vijftal weken naar 'huis' om de fondsenwerving voor haar projecten met woord en daad te ondersteunen en aldus vertrokken wij op 11 oktober naar Nepal.

Onze dagtaak zag eruit als volgt: opstaan 6u30, huiswerkbegeleiding vanaf 7 u stipt, we aten onze eerste rijstmaaltijd (Dal Bhat) om kwart voor 9u en om 9u30 vertrokken de kinderen met de bus naar school; om 16u kwamen ze terug van school, wij aten samen onze tweede rijstmaaltijd (Dal Bhat) en van 17u tot 19u volgde een tweede huiswerkrunde. Dit zeven dagen per week, behalve op zaterdag – dit is de officiële vrije dag in Nepal – op zaterdag was er enkel in de ochtend huiswerk, niet 's avonds.

We maakten de verlofperiode rond het vijfdaagse Tiharfeest mee en namen uitgebreid deel aan de festiviteiten met zang en dans op straat, met verlichte huizen en met olielampjes alom. In Nepal is er zon van zonsopgang tot zonsondergang aldus aten en werkten we buiten, de 13 kinderen groepeerden zich een beetje volgens leeftijd en onze 5 'pupillen' waren ongeveer 10 à 12 jaar, hun namen: Bandana, Ranjan, Keshav, Semal en Bibek.

Wij werkten specifiek met deze kinderen, we hielpen vooral met Engels en met Wiskunde; we probeerden hen ook studiemethodes bij te brengen waarbij we vooral hamerden op het begrijpen van de inhoud, op het werken met structuur, op het plannen en inzicht krijgen in de leerstof. Het is evident dat wij een unieke band opbouwden, een nooit te vergeten warme genegenheid voor deze schatten van kinderen.

De regering besliste dat het Engels een belangrijke taal is voor de Nepalezen en dus wordt er naast de studie in het Nepali veel aandacht geschonken aan de kennis van het Engels. We merkten trouwens dat alle jongeren goed en graag Engels met ons praat-ten (op de bus, in de stad, op reis).

Over de organisatie en de inhoud van het onderwijssysteem in Nepal, over de staats- en privéscholen etc. ... zouden we nog een boompje op kunnen zetten maar dat is niet het doel van dit artikel.

Vervolg verslag Annie en Nadine in Pokhara, oktober-november 2022.

Van Jolu en Boda leerde we in elk geval enorm veel over het reilen en zeilen van de Nepalese maatschappij, de pro's en de contra's ...

We hadden vrije tijd genoeg om de omgeving en de stad Pokhara en de Lake Side te leren kennen, we maakten een mini-trekking langsheen de Annapurna, we ontdekten uitgebreid de vallei van Kathmandu en de hoofdstad zelf. Kortom we hadden een heerlijke tijd en tijd genoeg om het land beter te leren kennen.

Het opzet en het doel van Nepali Children is deze kinderen kansen te geven, hen een goede opleiding te laten volgen en hen ook het belang hiervan te laten inzien. De kinderen zijn hetzij wees, hetzij komen zij uit sociaal en emotioneel achtergestelde gezinnen. In het hostel krijgen zij naast bed en brood (rijst in dit geval!) ook een warm thuis die hun emotionele welzijn behartigt. Zij leven als broers en zussen, er is tijd voor studie maar ook voor spel en voor leuke uitstapjes, de band met thuis wordt nooit verbroken.

Er is aandacht voor 'educatie' maar ook voor morele waarden zoals eerlijkheid en vriendschap, respect voor elkaar en voor de opvoeders, aandacht voor natuur en milieu etc. ...

Jolu en Boda vormen een unieke tandem die zowel de Westerse als de Oosterse wereld vertegenwoordigt en die nauwlettend en ter plaatse waakt niet alleen over Nepali Children maar ook over tal van projecten die ze onder zich hebben en waarvoor ze tal van plannen uitwerken!

Paul en Jan waren tijdens de eerste periode van ons verblijf actief in de bergen van Nepal, de tandartsronde van Dokter Jan is heel drukbezocht en betekent intensief werken in moeilijk bereikbaar gebied en we hoorden dat de lange verplaatsingen zeer tijdrovend waren.

Toch troffen we elkaar aan de Lake side waar we de verjaardag van Jan vierden met een boottrip annex klim naar de Peace Pagoda en met een lekker etentje. Ook zijn we beiden zeer verheugd met het nieuws dat de samenwerking tussen Paul en Jolu die mede door ons toedoen tot stand kwam momenteel verder uitgebreid wordt!

Tot slot een woordje over Nepal, dit wonderbaarlijk mooie land waar het silhouet van de Himalaya-bergen, het dak van de wereld, altijd prominent aanwezig is (40 bergtoppen boven de 7000 meter en 9 boven de 8000 meter). Het zonlicht wordt gefilterd door de schitterende ijskristallen van deze sneeuwmassa, wat resulteert in een prachtig licht dat in combinatie met dit machtige decor een ongelooflijke energie geeft.

De hoofdzakelijk Hindoe-bevolking vertoont een zelden geziene innemendheid, jovialiteit, vriendelijkheid, levensvreugde, ongecompliceerdheid en openheid die wij tijdens ons verblijf aan den lijve ondervonden.

Een top-bestemming en een top-verblijf!

Ons algemeen Studiefonds dan maar:

Nu de samenwerking met Nepali Children en Jana Hitaishi al in praktijk gebracht is kunnen we meer en beter kinderen opvolgen om hen te begeleiden en aanmoedigen. Zo hebben we ook twee veelbelovende maar arme studenten mee in ons studiefonds opgenomen. Ze krijgen buiten het schoolgeld ook kledij en bijlessen en kadootjes bij goede schoolresultaten als extra aanmoediging. Raju Yadav en Roshis B.K. (15 jr) zijn de beste studenten in hun 3de middelbaar maar van zeer arme afkomst en lage kaste. Al deze kinderen gaan naar verschillende scholen verspreid over Hemja en worden driemaandelijks bezocht. We doen er dan ook alles aan om hen verder te stimuleren, begeleiden en sponsoren. **We zoeken nog sponsors want er staan helaas nog heel wat kinderen op de wachtlijst.**

Kort nieuws over onze andere projecten.

- **Gunsha Medical Post in het verre oosten op 3860m:** Hoewel we met een toelage van de Provincie West-Vlaanderen klaar zijn om deze post beter uit te rusten en er medisch kamp te houden konden we er dit jaar niet op bezoek. De afstand en tijd (1 week per jeep en te voet reizen vanuit onze standplaats in Pokhara) ontbrak ons als ook het feit dat alle betrokkenen in het gebied druk bezig waren om eindelijk nog eens een toeristisch seizoen op te zetten aangezien dit dorp op het kruispunt ligt voor de trekkingen en beklimmingen rond en op de Kanchenjunga (grens Tibet en Sikkim-Indië). Dit jaar rond mei moet het lukken; al kost het ons +10 dagen reistijd.
- **Salanggiri: waterproject.** Komt wel wat traag van start. Een voorshot werd al gegeven maar tal van (oeverloze-) discussies rond de bouwplaats van de voorraadtanks waarvan een paar vierkante meter privé-grond dient verkregen vertraagt de boel. Vier keer op en neer gereden: hopelijk geraken ze eraan uit. Vol hoopvolle verwachting!

En nu nog iets 'atypisch' voor ons: iets met ... vissen!

Onderwijs voor scholen en schoolkinderen, medische zorg en drinkwatervoorziening maken het hoofdeel uit van onze projectwerking. Maar af en toe doen we iets wat buiten onze kerntaken ligt. In Pokhara, onze thuisbasis vullen steeds meer mensen hun dieet aan met vis. Lekker maar soms ook uit noodzaak om zelf te eten of om door te verkopen aan de restaurants in het toeristische Lakeside. Maar daardoor is het visbestand ernstig verstoord om niet te spreken van de waterkwaliteit en de woekerende Japanse water hyacint (*Eichhornia Crassipes* van Zuid-Amerikaanse oorsprong).

Lokale vissers vroegen mij om hulp om van 100km (is wel 4 uur rijden!) bij een openbare viskwekerij van de grootste waterkrachtcentrale van Nepal (Kali Gandaki 'A') jonge visjes op te halen om het Fewa-meer in Pokhara terug wat op peil te helpen brengen. En, met een westerse chauffeur (en sponsor) als primeur.

Met een uitgebreid bezoek aan de centrale zelf, zijn kwekerij die gratis vissen levert voor dorpen boven de centrale maar nu ook verder weg en een aangenaam verblijf in hun eigen Guest House konden we duizenden diverse visjes van verschillende soorten naar het meer met onze pick-up overbrengen. Een nieuwe, ongewone ervaring maar met ook een meerwaarde voor de lokale bevolking. Leuk maar nuttig.

Ondertussen bij ons in België.

Dit jaar was een pak beter om hier te velde wat gedaan te krijgen. Immers, onze projecten dienen geduid en centjes verzameld om alles wat hierboven staat te kunnen realiseren. Een paar scholen die ons al jaren sponsorden namen zelfs initiatief of contact met ons op zoals de VBS De Leeuw in Zedelgem, het Sint-Rembert Instituut in Torhout en de Stedelijke basisschool in Sint-Michiels-Brugge. We mochten ook een infostand opzetten op het jaarlijks GROS-festival in Oostkamp en uiteraard waren we er ook bij op het Feest in 't Park in Brugge met onze infostand.

Nieuws van onze joint-venture: Aasha Project in Thimi, Kathmandu-vallei.

- Zij helpen in **educatie, microkredieten en noodhulp**. Uitgebreid nieuws op: www.project-aasha.webnode.nl.

In 2023 willen we in Nepal staat dit allemaal te gebeuren:

- Medische uitrusting voor de **Gunsha Medical post** op 3600 meter aan de Kanchenjunga.
- **Medische kampen** met het Bsure-team o.l.v. Dr. Jan Dryhoel (10de editie!) en met versterking van een jonge Finse **tandartse** via de Engelse NGO HELP.
- De samenwerking met **Nepali Children (NL)** en **Jana Hitaishi (Nepal)** wordt verder uitgebouwd. Zij zorgen nu ook voor de opvolging van onze individueel gesponsorde kinderen alsook de algemene hulp aan diverse scholen.
- Tevens ondersteunen we onze nieuwe partners om langzaamaan de **hostelkinderen** terug in hun familie te integreren en een globale familie-service op te starten. Een werk van lange adem maar met zoveel mogelijkheden en zoveel nood aan. We bouwen het hostel stapsgewijs om tot een **heus 'Child-, Community & Family Hive Center'** waar inhoudelijk en praktisch dysfunctionele gezinnen terecht kunnen. Natuurlijk blijven wel nog tijdelijke noodopvang aanbieden voor kinderen in nood.
- We bouwen verder aan de nieuwe **watervoorziening** in Salanggiri in aardbevingsgebied.
- We leveren **computers** in het verre Rolpa gebied in de Shree Saraswati Secondary School waarbij wij ook weer eens dragers (sherpa's) gaan nodig hebben.
- Onze **medische post** werkt verder met preventie, detectie, behandeling en doorverwijzing. Ook enkele patiënten van onze vorig kamp blijven opgevolgd en ondersteund.
- We hopen wat **vrijwilligers** te vinden om ons educatief en medisch werk aan te sterken.

Plannen in België voor 2023.

Dit jaar staan al een reeks schoolacties en infostands geboekt en hopen we eindelijk weer eens een eigen verenigingsbenefiet te organiseren, we bestaan immers 21 jaar en hebben niet veel kunnen vieren de laatste jaren.

Zo zijn we straks te gast in de basisschool De Leeuw uit Zedelgem, het VTI in Brugge en het Sint-Rembert instituut in Torhout.

Op 25 juni staan we met onze infostand op het jaarlijks Feest in 't Park in het Minnewater te Brugge en elders nog.

Met al deze voornemens en jullie steun bouwen we zo verder aan een eerlijker verdeelde wereld.

Hoe Uw steun dit alles mogelijk kan maken:

Financiële steun kan mits met een storting op BE14 3800 1081 6783 waarvoor U v.a. €40 een fiscaal attest krijgt.

Kies uit: meerdere keuzes mogelijk.

Sponsor een school-kind. Dit kan vanaf €25,00 per maand.

Sponsor onze jaarlijkse medische kampen en hulppost. Goed voor ieders gezondheid.

Gratis werken? Vrijwilligers welkom in onze scholen, medische post of ga mee op medisch kamp. Leraars, dokters en tandartsen, haast u. We hebben U nu nodig.

Eénmalige donaties helpen ons Noodfonds spijzen voor dringende medische bijstand.

Organiseert U een benefiet of speciaal verjaardagsfeest: hiermee kunt u ook ons Studiefonds spijzen voor educatief materiaal, schooluniformen en boeken voor scholen maar ook bv. maandverbanden voor 'puberende' meisjes (taboes).

En nadien? Maak ons erfgenaam. Eeuwige dank.

U bent al sponsor? Help ons met mond-aan-mond reclame. Belangrijke noot: Wij spenderen uw geld niet aan betaalreclame.

Help ons daarom met mond-aan-mond reclame of geef dit verslag door. Wilt U folders? Wij sturen U die graag op.

Meer info: www.himalayanprojects.org & www.facebook.com/HimalayanProjectsVZW.

Reislustig? Kom naar Nepal en laat ons U daarbij helpen met gratis bezoek aan onze projecten!

Goed doen doet goed.

Mogen wij U allen tot slot van harte danken voor Uw broodnodige steun. Alleen met Uw hulp lukt het ons hier en daar een verschil te maken. Het blijven maar 'Rimpels in een oceaan van bergen', maar ook de Everest bestaat uit miljarden rotsblokken tot minuscule steentjes. Samen met jullie! Groetjes van Paul, Jolanda, Bhod Raj, Ohm, Jan & het Bsurre-team, Jana Hitaishi Foundation en vrijwilligers wensen U allen een goede gezondheid en veel geluk. Namasté en een dikke DAANDEBHAD (dank-U-wel)!

In Memoriam:

In september organiseerde de Brugse kunstschilder en oud Kunstacademie-leraar Guido Dobbelaere nog een veiling van een deel van zijn schilderwerken ten onze voordele.

Helaas op 26 januari 2023 heeft hij ons verlaten op zijn 93ste. Tot in de Himalaya blijven we hem voor altijd dankbaar en gedenken. R.I.P.